

ring og boligydelse under hensyntagen til, at boligen er for stor, er imidlertid forskellig. I boligsikringsloven nedsættes den leje, hvoraf boligsikring beregnes. I boligydelsesloven forhøjes husstandens egenbetaling. Desuden gælder der i boligydelsesloven visse særregler i tilfælde af dødsfald, flytning til plejehjem og lignende, hvor egenbetalingen ikke forhøjes.

Ved harmonisering af boligsikringsloven og boligydelsesloven må de to loves reguleringsregler gøres ens af hensyn til administrationen af loven.

Det foreslås på denne baggrund, at harmoniseringen sker således, at boligydelseslovens regler kommer til at gælde generelt. Alle boligydelsesmodtagere vil være uberørte af denne harmonisering. For nogle boligsikringsmodtagere vil ændringen betyde en forbedring, for andre – men antalmæssigt færre – vil det betyde en forringelse. Hvordan forbedring og forringelse vil modsvare hinanden er meget usikkert. Det er imidlertid de husstande med forholdsvis høj indkomst og lav husleje, der mærker forringelsen, og det vil sige en forringelse af et i forvejen lille beløb. Forbedring opnås for husstande med størst husleje. En merudgift som følge af denne forbedring vil dog blive begrænset af de maksimumsregler for boligsikringens, lejens og indirekte husstandsindkomstens størrelse, som allerede findes i lovene og som foreslås opretholdt. Det er ikke muligt at opgøre, hvor mange husstandes leje, der i dag reguleres, fordi værelsesantallet er for stort. En sådan opgørelse findes ikke umiddelbart tilgængelig.

De regler, som er indført for at sikre, at der ikke reguleres uhensigtsmæssigt – det vil sige, at en lejlighed på få m² trods mange værelser i de to loves forstand kunne anses for at have et mindre antal værelser – mindsker behovet for at bruge reguleringsreglerne.

Bestemmelserne i forslaget § 19, stk. 2, svarer således til boligsikringslovens § 4, stk. 7, og boligydelseslovens § 13, stk. 4.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til boligydelseslovens § 13, stk. 7. Bestemmelsen foreslås således ikke udvidet til også at omfatte ikke-pensionister. Baggrunden for at opretholde forskellen er en tilskyndelse til den øvrige husstand til at flytte til en mere passende bolig, idet denne omstilling antageligt er lettere for ikke-pensionisthusstande.

Bestemmelsen foreslås derimod udvidet til at omfatte alle personer, med hvem pensionisten i de

sidste 5 år har haft husstandsfællesskab, f. eks. søskende.

Til § 21

Efter boligsikringslovens § 9, stk. 6, kan den årlige leje, hvoraf boligsikring beregnes i 1981, ikke overstige 27.600 kr. Er der børn i husstanden, forhøjes beløbet med henholdsvis $\frac{3}{48}$, $\frac{4}{48}$, $\frac{5}{48}$ og $\frac{12}{48}$ pr. barn til og med 4 børn.

Efter boligydelseslovens § 11 må den årlige leje heller ikke overstige 27.600 kr. i 1981, men efter boligydelsesloven sker der ikke gradvis forhøjelse af maksimum med stigende antal børn. Maksimumsbeløbet 27.600 kr. forhøjes således først, når der er 4 eller flere børn i husstanden, og i så fald med 25 pct., hvilket svarer til boligsikringslovens forhøjelse af maksimum med $\frac{12}{48}$.

Det foreslås at lade boligydelseslovens bestemmelse gælde således, at kun det i loven fastsatte maksimumsbeløb forhøjes med 50 pct. i sager med stærkt bevægelsehæmmede, og at der ikke sker yderligere forhøjelse af de beløb, der er reguleret op med en vis pct. pr. barn.

Med henblik på at kunne foretage en sammenkrivning af de to love, foreslås indført en regulering pr. barn også for boligydelsesmodtagere. Herved opnår pensionisthusstande med 1–3 børn en mindre forbedring. For at forenkle bestemmelsen, foreslås endvidere, at grundmaksimumbeløbet forhøjes med 5 pct. pr. barn til og med 4 børn i stedet for de nugældende 48.-dele. Dette forslag indebærer en beskednen forringelse for boligsikringshusstande med børn. Denne forringelse opfanges imidlertid af den forbedring, som børnefamilierne vil få i medfør af forslaget om en forhøjelse af fradrag i husstandsindkomsten pr. barn, jfr. bemærkninger til § 7.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til boligsikringslovens § 9, stk. 5, og boligydelseslovens § 14, idet det særlige lave maksimum i boligsikringsloven for husstande uden børn dog foreslås ophævet. Herved opnås, at de to loves bestemmelser kan skrives sammen i en fælles bestemmelse.

Ophævelse af denne maksimumboligsikring, der udgør $\frac{1}{4}$ af det maksimum, som gælder for familier med 1–3 børn, vil få betydning for familier med husleje på over 24.000 kr. og indkomster på under ca. 106.000 kr.

Af boligsikringsstatistikken ses, at maksimalt 1.000 familier ligger i denne kombination, og at